

in se dostikrat zaganjajo va-njo, da bi jo odpodile. Ali kukovica je močnejša in se ne dá z lepa odpraviti. Kukovičina jajca imajo tenko lupinico, pa so le nekoliko debelejša od jajec tiste ptice, kterej so podložena. Jajca tudi niso vsa enaka, nektera so višnjelkasta, nektera zelenkasta, druga zopet rumeno-bela, skorej vsako je drugače pisano in ima drobne pegice po sebi. Ta jajca mora tuja ptica valiti in potem še požrešnega mladiča, ki zeló hitro raste, ne samo v gnjezdu zraven svojih ljubčekov terpeti, ampak ga tudi hraniti s težavno nabranim živežem. Pač je sirota mala ptičica, katero je kukovica obiskala! In kakošno plačilo ima za tolikanj skerbno odreja? Návadno pomeče mlada kukovica svoje manjše družice iz gnjezda, da potem toliko lože v njem počiva in se bahato šopiri.

Sploh je kukovica pri Slovencih zeló cénjena ptica. Njenega prihoda se veselé stari in mladi, mali in veliki, ter pravijo, da ona spomlad v kljunu prinese. K nam pride návadno okoli sv. Jurja ter si poišče svoj stanovitni kraj, kjer se precej napové s svojim prijetnim kukanjem. Otroci se je zeló razveselé, eden drugemu pripovedujejo, drug drugega poprašujejo: kdo je že letos kukovico slišal?

V poljedelskem oziru je kukovica zeló potrebna in koristna ptica. Ona se redi od žužkov, posebno od kosmatih gosenic, katerih skoraj nobena druga ptica zobati ne more.

Gosenčje dlake se prijemajo njenega želodca, da je včasih znotraj ves kosmat kakor kožuh, zategadelj pa tudi popolnoma neobčutljiv proti ostrim, gosenčjim kosmatinam. Kosmatine, glave, koža in drugi neprebavljivi gosenčji deli, zamotajo se v njenem želodcu ter se potem v podobi krogle izveržejo.

Konec meseca avgusta nas stare kukovice zapuščajo, malo pozneje tudi mlade, ter odhajajo v srednjo Afriko.

Razne stvari.

Drobtine.

(Golobi) so zeló hitre in nagle živalice; v enej uri preletijo dvanajst ur daljave. Po nekterih deželah je imajo za listonose; navežejo jim list okrog vratú, ter je tako izpusté. Golobi se močno in hitro množijo; iz enega samega para se jih v štirih letih 1500 zapládi. Golobi so priljubljene in snažne živalice; kopljejo se radi v vodi in veselje je gledati snegobelo golobico z lepim svitlim njenim perjem. V svetem pismu imenuje Bog pobožno človeško dušo: golobica moja. — Golobi nam so podoba hitrosti, ljubezni, snažnosti, nedolžnosti in veselega sporočila. Golob je bil, ki je prinesel Noetu v barko pervo zeleno vejico. — Sv. Duh je vzel podobo goloba, ko se je prikazal nad glavo našega odrešenika pri njegovem kerstu v reki Jordanu. To je prava podoba njegovega bitstva in delovanja, kajti sv. Duh je zgolj ljubezen, čistost in nedolžnost, pa zahteva tudi od tebe, da posnemaš te lepe čednosti.

(Zimska kerma za golobe.)
Razreži kuhanega koruna (krompirja)
v prav majhne koščike in ga dajaj
golobom. Vsaki peti dan, pa jim
daj tudi ovsu in nekoliko mavte od
starega zidovja.

Pametnice.

* Vadi se vedno v dobrem. Ako
si dober, potem si prizadevaj, da si tudi
prijaznost dobrih ljudi pridobiš.

* Bodi změrom snažen in čist! Iz
čistosti in snage našega telesa izvira čist-
tost naše duše; izvira domača sreča in bla-
gostanje. Nečistost in nesnaga pa je vir
vsega zlěga, bodi si na telesu ali na duši.

* Ves čas svojega življenja imej Boga
pred očmi in v svojem serci. Varuj se
skerbno, da ne privoliš v greh in ne storiš ni-
česar, kar bi bilo zoper zapoved tvojega Boga.

* Dobro pazi, kako govoriš, bodi si
že s tem ali unim človekom. Govor je naj-
lepši dar božji in ravno ž njim se najlože
prikupiš ljudém.

* Ne govori veliko; kdor veliko go-
vori, se večkrat kesá.

* Govor je prava podoba človeške
duše; po govoru se spoznava pamet in sercé.

* Če hočes srečno živeti, moraš mlad
za dober nauk in lepe čednosti skerbeti.

* Velika neumnost je v mladosti se
lišpati, na starost pa pomanjkanje terpeti.

* Uči se od čebelic, kako moraš priden
in delaven býti. Le poglej jih! Od
cvetlice do cvetlice letajo ter z velikim
trudom sladki med nabirajo. Uči se pa
tudi od čebelic, da se ne boš za-sé, temuč
tudi za druge ljudi pridnosti privajal.

* Bodi varčen! Ti še ne veš, dragi
moj, koliko truda in skerbi je treba, pre-
den se le nekoliko premoženja pridobi.
Kdor ni že v mladosti priden gospodar, ta
bo javalne kedaj v starosti.

Kratkočasnice.

* Na koncu nekega šolskega
leta pride učenec domu. Oče ga

vprašajo: No, kako si skušnjo pre-
stal? „Prav dobro“ odgovori sin,
„tako dobro, da so vsi gospodje eno-
glasno sklenili, da jo moram drugo
leto še enkrat delati.“

* Dva gospodarja sta travo
kosila, eden blizu drugega, vsak s
svojim hlapcem. O poldne vsede se
pervi gospodar s svojim hlapcem, ter
jé in pije, kar si je iz doma prinesel.
Drugi gospodar reče svojemu hlapcu:
„Vsediva se tudi mi dva, da una tam
mislita, da tudi mi dva jéva.“ „Dobro,
pravi sluga.“ Oba sedita tako dolgo,
dokler sta una dva jedla. Ko se una
dva okrepečana vstaneta, vzdigneta se
tudi ta dva. Gospodar začne zopet
kositi, a hlapec verže kosó od kosišča
(držala), pa maha po travi s samim
kosiščem, kakor da zares kosí. Na
vprašanje gospodarja, kaj dela, od-
govori: „Una dva si naj mislita da
travo kosim.“

* Neki slepec je bil tergovcu
dolžan. Tergovec pošlje k njemu hlapca,
ki ga za dolg tirja. Slepec reče
hlapcu: Reci gospodarju, da ga lepo
pozdravljam in da mu bom vse do
zadnjega krajcarja plačal, ko ga prvi-
krat kje vidim.

* Popotnik vpraša gostilničarja,
pri katerem se je bil vstavil, koliko
je do bližnjega mesta z dvema ko-
njema? Gostilničar mu odgovori: „Dve
uri.“ Popotnik vpraša dalje: „A s štiri-
rimi konji?“ Gostilničar si malo po-
misli in reče: „Eno uro.“ Ko ta raz-
govor zasliši neki šaljivec, reče po-
potniku: Vprezite šest konj, pa Vam
se ne bo treba voziti, bote kar na
enkrat v mestu.“

* Janez pride k svojemu pri-
jatelju Jurju. Ko Juri zagleda Ja-
neza priti, reče dekli, naj Janezu
reče, da ga ni domá. Takó je tudi

bilo. Čez nekoliko dni pride pa Juri k Janezu. Ko že pred hišo stoji, zavpije mu Janez: „Ni me doma!“ Juri ves začuden vpraša, kako mora tako neumno govoriti. A Janez reče: „Ako sem jaz mogel verjeti tvoje dekli, jaz mislim, da moreš ti še bolj verjeti meni samemu.“

* Nek reven kmet se podá h gospodu fajmoštru, ter ga prosi, da bi mu pomagal. Fajmošter mu porekó: Dal ti bom nekoliko mernikov žita, ako se prekrižaš. Kmet poskusi, ter se žalibog prepriča, da se je že prekrižati pozabil. Fajmošter mu pravijo, naj gre domú, pa ko se nauči, sme po žito priti. — Drugi dan na vse zgodaj zopet kmet pride, ter se prekriža rekoč: V imenu Boga očeta in svetega duha — amen.“ — „Kje je pa sin?“ zavpijejo fajmošter. „Doli čaka z žakljem,“ odgovori kmet.

Zabávna naloga.

Izreži si iz debelega papirja ali pa iz lesá 5 takih podobíc, kakor je vidiš v podobi a, b, c, d,

e, in povej kako se iz njih križ naredi.

(Imena reševalcev, ki to nalogo prav rešijo, priobčili bomo v prihodnjem listu, ako nam svojo rešitev naznanijo.)

Zastavice.

(Poslal gr. Tonček Barbo.)

- 1) Kteri konj nazaj ravno tako dobro vidi kakor naprej?
- 2) Koliko tehta luna?
- 3) Moja luč prinese sladek počitek?
- 4) Najpred svitlo-belo, potem umazano. Káj je to?
- 5) Kedaj je človek brez glave v hiši?

(Rešitev zabávne naloge in ugankje zastavic v prihodnjem listu.)

Ugankje zastavic in rešitev številne naloge v I. listu „Verteca“.

Ugankje zastavic: 1. Pet perstov; 2. Jezik; 3. Hči; 4. Sveča; 5. Polž, ker sam svojo hišo nese.

Rešitev štev. naloge: 20,591 jabelk.

Listnica. Gospod I. L. v Idriji. Pričakujemo vsaki dan kaj lepega iz Vašega spretnega peresa. — Gospodična K. Ž. v R. Lepa Vam hvala za Vašo mično povestico, ktero bomo prinesli v prihodnjem listu. Mi želimo, da bi nas še večkrat razveselili s kako drobtinico iz Vašega peresa, ki Vam tako sladko in gladko teče. Serčen pozdrav tudi našemu marljivemu gr. Tončku. Le tako naprej! — Vsem č. gg. naročnikom, ki nam k našemu podvzetju dober uspeh želijo: serčna hvala!

 Tudi drugo številko našega lista pošljemo še nekterim čast. gospodom na ogled s prošnjo, da nam jo blagovolijo pod ravno tem ovitkom zopet nazaj poslati, ako jih ni volja našega lista podpirati. Vsak lahko vidi in spozna, da smo podvzeli zeló težavno delo, s katerim želimo pokazati, da Slovenci nismo še tako slabi, kakornas nekteri nepravilno sodijo. Delajmo tedaj bratje, vsak po svojej moči, za našo narodno stvar in za razvitek duševnega našega življenja!

Vredništvo.